

Speči materi

Lili Novy

Kako si blaga, draga,
ki pred menoj ležiš.
V sobano stopim s praga
in gledam te, ko spiš.

Ko noč se v dvoje loči,
prihajam spet domov.
Temno nad mano boči
se naše hiše krov.

Toplo, težko je v hiši
in dobro in hudo.
Glasove čudne sliši
prebudno mi uho.

Saj zdaj ne morem spati,
v zidovju mi šumi.
Po njem utriplje, mati,
krog mene tvoja kri.

Si hišo prepojila
z ljubeznijo, skrbjo?
Kot bi me še nosila,
oklepaš me tesno.

Kot dete nerojeno
se čutim tvoja vsa.
Z menoj spojena v eno
si vzdihnila iz sna.

Ljubim

Igo Gruden

Razkošna si v svojem mladostnem razcvetu,
zavela je vame zdaj tvoja pomlad,
od tebe lepo mi je zopet na svetu,
dokler me ljubila boš, v tebi bom mlad.
V življenje si vero vrnila poetu,
zgrnila med njim in med svetom prepad,
razpela mi pesem je krila k poletu,
da z njimi bi segla na vzhod in zapad:
objemljem ves svet, vse življenje na svetu,
dokler te bom ljubil, od tebe bom mlad.